

dog nok kunde hjælpe dem paa en eller anden Maade. Skulde jeg fremsætte et Forslag til Lov om Sparekasser, blev det et Lovforslag om virkelige Sparekasser, hvor Folk kan gaa hen med deres Penge og sige, at den nærmeste Opgave, disse Institutioner har, er at skaffe os en god Rente, men samtidig dermed den største Sikkerhed for vore Penge, saaledes at de, der sætte deres Penge i dem, kunde sove ganske roligt i den Henseende. Desværre, maa jeg sige, har jeg ikke noget Haab om at komme frem ad den Vej, for jeg tror, at det Forslag, den højtærede Minister har forelagt, nærmer sig saa meget til den Stemning, der er her i Landstinget, at det ganske sikkert har overordentlig megen Udsigt til at kunne blive gennemført. Mine Bemærkninger maa derfor opfattes som et forfængeligt Haab om en Gang ad Aare at komme til det, jeg ønsker.

Naar jeg ser paa det foreliggende Forslag, som jeg, som sagt, tror har en Del Udsigt til at gaa igennem, kan jeg, som saa ofte før, i mangt og meget slutte mig til, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) har sagt. De Bemærkninger, han har gjort, vil til Dels blive mine. Jeg skal afholde mig fra en Del af dem og kun omtale de Punkter af Loven, hvor jeg finder det nødvendigt at konstatere, at der er Enighed til Stede; dog skal jeg sige, at det ærede Medlem omtalte ikke den nye Bestemmelse i § 12 om Sparekasser, der driver Forsørgelsesvirksomhed, og om deres fremtidige Forhold til Sparekasseinspektøren og til Ministeriet for Handel og Søfart. Jeg vil anse det for rigtigt, at disse Forhold kom under Sparekasseinspektørens Tilsyn, men jeg vilde anse det for meget betænkeligt, om Ministeriet til enhver Tid kan gribe ind og sige: Nu maa I holde op med den Virksomhed, nu skønner vi ikke, at den kan drives mere. Ligesom de to ærede Medlemmer, der har talt, er jeg meget betænkelig ved Forbudet imod at anvende Checks ved Udbetalinger af Beløb, der indstaar paa Kontrabøger. Forbudet er indsat baade i Sparekasseloven og i Bankloven. For Sparekassebørgernes Vedkommende kan jeg bedre tænke mig, at man af rent principielle Grunde kunde sige: Der maa det ikke ske. Jeg kan næsten anse det for ønskeligt, fordi jeg mener, at naar Folk sætter deres Penge i en Sparekasse, skulde de helst blive der saa længe som muligt. Men det hænger atter sammen med, at jeg vil have, at Sparekasserne ikke skal være Spare- og Laanekasser, men et Opsamlingssted for de Folk, der vil frugtbar gøre deres Penge.

Folk skulde tilstræbe — det, tror jeg, vilde være det lykkeligste for Landet — at lade deres Penge staa der saa længe som muligt. Men hvis der fra Sparekassernes Side er stærke Ønsker om at beholde Checksystemet, vilde jeg dog kunne gaa med dertil. Derimod vil jeg lettere kunne gaa med til, ja ønske, at Checksystemet bliver forbeholdt for Bankernes Vedkommende.

§ 4 har en Nybestemmelse, der efter min Mening fjerner Lovforslaget meget fra det Forslag, som blev vedtaget her. Det er, som allerede omtalt af de ærede Talere, Kravet om, at de bestaaende, supplerende og selvejende Sparekasser inden 10 Aar skal skaffe sig Garanter. Jeg forstaaer ikke, hvorledes de skal faa disse Garanter, naar de ikke maa give dem mere end 4 pCt. og ikke maa give dem Andel i Udbyttet og den Slags Ting. Jeg kunde tænke mig, at Sparekasserne, hvis de virkelig skal ind paa den Slags Ting, vil blive nødt til at omgaa denne Bestemmelse og f. Eks. tage et saa lille Antal Garanter, at man næsten kan sætte dem alle ind i Repræsentantskabet, saa de fik de 500 Kr. hver om Aaret. I alt Fald vilde de store Sparekasser let kunne honorere deres Garanter, idet de giver dem en Del Arbejde, der kun bliver pro forma, og saa til Gengæld faar Garantisummen. Jeg antyder dette som muligt, men jeg antager, at den højtærede Minister nok vil kunne finde paa Midler til at forebygge noget saadant, saa det kommer man nok udover. Men jeg siger: Hvorfor genere disse i Virkeligheden udmærkede Institutioner, der i saa mange Aar har virket tilfredsstillende? Ser man i Sparekasseinspektørens Indberetning, som er optaget i Kommissionsbetænkningen, er det ganske overordentlig rosende Udtalelser, han fremsætter om de selvsupplerende og selvejende Sparekasser, og læser jeg Bemærkningerne til Lovforslaget, er det mig ikke muligt der at se nogen som helst Begrundelse deraf. Der er kun to Ting, der anføres. Der siges først, at man maa anse det for meget heldigt, at der kommer saadanne Garanter af Hensyn til den økonomiske Basis for Virksomheden. Men jeg tror ikke paa den økonomiske Basis for Virksomheden, naar Talen er om disse de største Sparekasser, der, som den ærede første Taler sagde, blandt de 7—800 Sparekasser repræsenterer et Antal af ca. 100, men med omkring $\frac{1}{2}$ Milliard Kr. Indskud. Den Basis, der kan skabes for disse, lægger jeg ikke megen Vægt paa. Det er det alvorlige Argument, jeg kan finde i Bemærkningerne, for i det næste siger man, at man maa anse det for ønskeligt at komme dertil,